

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.706 van 29 december 2014
in de zaak A. 214.550/XIV-36.141**

In zake: Danny ROGIEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Charlotte Demaitre
kantoor houdend te 9000 Eeklo
August Van Ackerstraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 december 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing “van de directrice van het Penitentiair complex te Brugge [...] dd. 12.12.2014 waarbij de verzoeker 4 weken ATV van 13.12.2014 tot en met 09.01.2015 kreeg”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 december 2014, om 14.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte Demaitre, die verschijnt voor verzoeker, en attaché Xaveer Lavreyns, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is gedetineerd in de gevangenis te Brugge.

3.2. Op 9 december 2014 wordt lastens verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld waarin het volgende wordt vastgesteld:

“[...]

Bij terugkomst van uitgangsvergunning had Rogiest Danny de volgende artikelen mee: tabak en een hele zak kledij. Hij was met de schoenen ook vanop cel vertrokken naar buiten. Toen ik hem duidelijk maakte dat er niets mee naar binnen mag en dat alles gedeponereerd zal worden, waaronder ook zijn sportschoenen vanop cel werd hij zeer agressief. Hij gooide met zijn envelop met geld naar mij en begon mij te bedreigen. Hij liep daarop onmiddellijk naar [...] de bureau van de adjudant. Bij zijn terugkomst weigerde hij eerst nog om al zijn documenten te tekenen. Bij het omkleden gooide hij met de deur. Tijdens zijn fouille probeerde hij ook nog om de tabak mee te smokkelen naar zijn cel. Hij is tot 2 maal uit zijn omkleedhokje gekomen om te zeggen dat hij ons iets zou aandoen. Hij riep dat we met meer zouden moeten zijn om hem tegen te houden en dat hij ons allen zou aanpakken. Daarbij ging hij neus aan neus staan bij mijn collega M[...] G[...]. Hij bedreigde ons alleen en daagde ons ook uit. Hij weet maar al te goed dat er niets meer binnen mag komen na een uitgangsvergunning.

[...]”

3.3. Op 12 december 2014 wordt aan verzoeker de tuchtsanctie opgelegd van “4w ATV [afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen

verblijfsruimte] van 13/12/2014 tem 09/01/2015”. Deze beslissing steunt op de volgende motivering:

“[...]

Gelet op de aantasting van de psychische integriteit van de beambte.

Orde en veiligheid

De gedetineerde heeft tot plicht er zorg voor te dragen dat hij door zijn gedrag ten opzichte van het personeel, medegedetineerden en andere personen de orde en de veiligheid niet in gevaar brengt of verstoort (Art. 106 § 1 van de Basiswet 12.1.2005)

Directeur handhaven orde

De Directeur heeft de dwingende plicht om de orde en de veiligheid o.a. ten aanzien van het personeel, gedetineerden en goederen te handhaven. (cfr. art. 105 § 2 van de Basiswet 12.1.2005)

Opvolgen bevelen personeel

De gedetineerde moet de bevelen of instructies opvolgen van het personeel met betrekking tot de handhaving van de orde en de veiligheid en tot de uitvoering van de reglementen. (Basiswet, art.106 § 2)

Overwegende dat betrokkene de feiten toegeeft.

[...]”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker voert aan dat ingevolge de bestreden beslissing elk (menselijk) contact met de buitenwereld is verbroken, waardoor hij, gelet op het emotionele verdriet en het afgesneden zijn van familiaal contact, in een toestand van isolement en depressie terecht komt, en hij met de kerstdagen zijn verdriet alleen moet verwerken. Hij voert aan dat hij nood heeft te kunnen telefoneren met zijn familieleden om het verlies van het overlijden van een familielid te plaatsen. Het bezoek achter glas brengt geen menselijk contact met zich mee en hij wil de kinderen van zijn familieleden zulks niet aandoen. Bovendien moet hij tal van praktische zaken regelen en de familie contacteren in verband met zijn goederen die hij in de woning van een recent overleden familielid heeft opgeslagen. De telefonische en persoonlijke contacten zijn aldus van belang voor de mentale toestand van verzoeker en voor de praktische afhandeling van de nalatenschap van de overledene.

Beoordeling

6. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State, herleidt de mogelijkheden tot onderzoek van de zaak tot een strikt minimum en beperkt in aanzienlijke mate de uitoefening van de rechten van verdediging van de verwerende partij.

De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, of door de verzoekende partij op duidelijke en onomstootbare wijze wordt aangetoond. Luidens artikel 16, § 1, eerste lid, 7°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, bevat het verzoekschrift waarin de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd daartoe “een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen”.

Dit impliceert dat een verzoekende partij aan de hand van precieze en concrete gegevens aannemelijk maakt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, indien ze pas na het afwikkelen van de gewone schorsingsprocedure zou worden uitgesproken, onherroepelijk te laat zou komen om het nadeel op te vangen of de belangen van de verzoekende partij veilig te stellen.

De uiterst dringende noodzakelijkheid kan daarenboven niet voortkomen uit de enkele omstandigheid dat ingevolge de doorlooptijd van de zaak een uitspraak volgens de gewone schorsingsprocedure of een uitspraak ten gronde zou tussenkomen in een min of meer verre toekomst, waardoor de gewone schorsings- of annulatieprocedure verzoeker niet toelaat een arrest te verkrijgen voordat de bestreden handeling zijn volledige uitwerking heeft gehad. Opdat aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid voldaan is, moet deze vaststelling ten minste gepaard gaan met andere feitelijke gegevens die eigen zijn aan de voorliggende zaak en die aantonen dat de uiterst dringende noodzakelijkheid eraan inherent is.

Niet minder dan het geval is in de gewone schorsingsprocedure, is daartoe vereist dat de verzoekende partij het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten om haar beslissing te verkrijgen, “op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl.St.* Senaat 2012-2013, 5-227/1, 13).

7. Verzoeker benadrukt in de eerste plaats het isolement waarin hij als gevolg van de bestreden beslissing terechtkomt. Overeenkomstig artikel 140, § 2 van de basiswet van 12 januari 2005 ‘betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden’ mag de gedetineerde voor de duur van de tuchtsanctie “afzondering in een toegewezen verblijfsruimte” weliswaar niet deelnemen aan gemeenschappelijke activiteiten, maar mag deze verder bezoek van de in artikel 59, § 1, van dezelfde wet bedoelde personen van buiten de gevangenis blijven ontvangen, al is dit dan onder de vorm van zogenaamd “glasbezoek”. Het

isolement waarin verzoeker volgens hem als gevolg van de betwiste tuchtsanctie terecht komt, moet dan ook in deze context worden gezien. Te dezen maakt verzoeker niet *in concreto* aannemelijk dat hij door deze strafuitvoering zich in een toestand bevindt met onherroepelijke schadelijke gevolgen die de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering rechtvaardigen. De enkele bewering zonder nadere illustratie, dat hij nood heeft te kunnen telefoneren met zijn familieleden en dat bezoek achter glas geen menselijk contact met zich meebrengt, volstaat te dezen niet.

Om dezelfde redenen is verzoeker evenmin overtuigend waar hij stelt dat hij als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen regeling kan treffen met betrekking tot de goederen die hij in de woning van zijn overleden familielid heeft opgeslagen. Aangezien verzoeker het recht behoudt bezoek te ontvangen, maakt hij niet *in concreto* aannemelijk dat de bestreden beslissing een beletsel vormt om met zijn familieleden een praktische regeling voor die zaken te treffen.

8. De uiterst dringende noodzakelijkheid is niet aangetoond

VI. Conclusie

9. Uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verworpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig december tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,
bijgestaan door

Nick Hollevoet,

kamervoorzitter,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Geert Debersaques